

■ Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Εἰσαγγελέως*

Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τί ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον «ἔσταυρωμένον». Δηλαδή: «**Κ**αὶ δὲν σὰς ἔδειξα ὑπεροχὴ λόγου, διότι δὲν ἐθεώρησα ἐπιτετραμμένον νὰ γνωρίζω τίποτε ἄλλο μεταξύ σας, παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ὄχι ὡς βασιλέα ἔνδοξον, ἀλλ' ἔσταυρωμένον» (Α΄ Κορ. β΄ 2).

● **Λ**έγει ὁ μακαριστὸς Παναγιώτης Τρεμπέλα: «**Σ**τὸν Σταυρὸ στηρίζονται ὅλες οἱ ἐλπίδες μας καὶ ἀπ' Αὐτὸν πηγάζουν οἱ χαρὲς μας».

● **Ο** ἱερὸς Χρυσόστομος μᾶς διδάσκει:

«**Ο** Σταυρὸς διέλυσε τὴν ἔχθρα τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἔφερε τὴν συμφιλίωση, ἔκανε τὴ γῆ οὐρανό, ἀνέμιξε τοὺς ἀνθρώπους μὲ τοὺς Ἀγγέλους, γκρέμισε τὴν ἀκρόπολι τοῦ θανάτου, παράλυσε τὴ δύναμι τοῦ διαβόλου, ἐξαφάνισε τὴν δύναμι τῆς ἀμαρτίας, ἀπάλλαξε τὴν γῆ ἀπ' τὴν πλάνη, ξανάφερε τὴν ἀλήθεια, ἔδωξε τοὺς δαίμονες, γκρέμισε ναοὺς, ἀνέτρεψε βωμοὺς, ἐξαφάνισε τὴν κνίσσα, φύτεψε τὴν ἀρετὴ, θεμελίωσε τὶς Ἐκκλησίες».

Δὲν εἶναι χωρὶς ἐξήγησι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας καὶ οἱ Χριστιανοὶ περιβάλλουμε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ μὲ τὴν μέγιστη τιμὴ καὶ εὐλάβεια· κάνουμε χρῆσι τοῦ τόσο συχνὰ κατὰ τὶς διαφορὲς Ἀκολουθίαι, ὅπως καὶ στὴν καθημερινή μας ζωὴ. **Α**ναφέρουμε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας, τῶν Ἁγίων καὶ σχηματίζουμε τὸ σημεῖο τοῦ τιμίου Σταυροῦ. **Α**ρχίζουμε ἢ τελειώνουμε τὴν ἡμέρα μας μ' αὐτό. **Π**ρὶν καὶ μετὰ τὸ φαγητό μας, στὴν ἔναρξι καὶ λήξι τῆς ἐργασίας μας, καθὼς περνᾶμε ἔξω ἀπὸ ἱερὸ Ναό. **Κ**αὶ παντοῦ ἀντικρύζουμε τὸ ζωοποιὸ σχῆμα του: **Σ**τοὺς τρούλλους τῶν Ἐκκλησιῶν, στὰ Κοιμητήρια, σὲ εἰκονοστάσια κατὰ μῆκος τῶν δρόμων, στὸ λαιμὸ ἀντρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν, στὰ κρεβάτια ὑγιῶν καὶ ἀσθενῶν, στὶς ἐπιγραφὲς τῶν νοσοκομείων, στὶς προσόψεις τῶν φαρμακείων, σὲ κορυφὲς λόφων.

* * *

Ο μακαριστός εισαγγελέας Λυμπέρης Παπανδρέου μᾶς διηγείται πόσο μεγάλη εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ:

• **«Σ**ὲ μιὰ διακοπὴ συνεδριάσεως, μιᾶς ἀπὸ τὶς τελευταῖες μεγάλες δίκες, ὁ Εἰσαγγελέας κ. Λυμπέρης Παπανδρέου, μοῦ διηγήθηκε τὰ ἐξῆς, ὅταν πρόσεξε ὅτι εἶχα στὸ λαιμό μου ἓνα σταυρό. **Μ**οῦ ἔδειξε ἓνα σταυρὸ πὺ φοροῦσε κι αὐτὸς στὸν λαιμό του καὶ μοῦ εἶπε:

- **Αὐ**τὸς ὁ σταυρὸς μοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴ. **Χ**ωρὶς αὐτὸν θὰ ἤμουν ἡδη ἀπὸ τὸν χειμῶνα τοῦ 1943 νεκρός. **Ἦ**ταν ἡ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποία ὅποιος ἔπεφτε στὰ χέρια τῶν Γερμανῶν καὶ ὠδηγεῖτο εἰς τὸ ἄντρον τῶν βασανιστῶν τῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Μέρλιν, δὲν ἔφευγεν ἀπὸ αὐτὸ παρὰ διὰ τὸ νεκροταφεῖον.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν συνελήφθην καὶ ἐγώ. **Εἶ**χα κατηγορηθῆ ἀπὸ ἓνα ἀνώτατον ὑπάλληλον τοῦ Δήμου Πειραιῶς –ὄργανον τῶν Γερμανῶν– καὶ ἓνα Δήμαρχον Συνοικισμοῦ τοῦ Πειραιῶς ὡς... **Γ**ενικὸς Εἰσαγγελέας τῶν Κομμουνιστῶν, διότι καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς κυρίους συνέλαβα διὰ καταχρήσεις τροφίμων, ἀπὸ ἐκεῖνα πὺ διετίθεντο διὰ τοὺς πεινασμένους. **Ἡ** ἄρνησις, τὴν ὁποίαν ἀντέτασσα εἰς κάθε “κατηγορῶ”, ἐξηγήριωσε τοὺς ἀνακριτάς μου. **Ἐ**τσι παρεδόθην εἰς βασανιστήρια. **Τ**ὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ μαρτυρίου μου ὠδηγήθην εἰς ἓνα εὐρύχωρον δωμάτιον. **Εἰ**ς αὐτὸ ὑπέστην τὰ πάνδεινα. **Π**αρήλασαν καὶ πέντε γιγαντόσωμοι βασανισταί, καθένας τῶν ὁποίων ἐξήντηλσεν ὅλας τὰς δυνάμεις του ἐπάνω μου.

Σιγὰ-σιγὰ ἄρχισα νὰ αἰσθάνωμαι, ὅτι σὲ λίγο θὰ ἔμενα νεκρὸς ἐκεῖ. **Μ**ετὰ τοὺς γιγαντοσώμους βασανιστάς, μὲ παρέλαβεν ὁ ἴδιος ὁ ἀνακριτής. **Εἰ**ς μίαν στιγμὴν ἐξαλλος μὲ ἔπιασε μὲ τὰ δυὸ του χέρια ἀπὸ τὸ λαιμό καὶ ἄρχισε νὰ τὸν σφίγγῃ. **Ἐ**νοιωσα, ὅτι θὰ πέθαινα ἀπὸ ἀσφυξία. **Δ**ιέθεσα ὅσες δυνάμεις εἶχα καὶ ἀπηλλάγην ἀπὸ τὰ χέρια του. **Ἀ**μέσως ἄνοιξα, σχίζοντας τὸ πουκάμισό μου, τὸ στήθος. **Ἦ**θελα νὰ ἀναπνεύσω. **Δ**ὲν εἶχα σκεφθῆ κἄν τί εἶχα κάνει.

Τὴν ἴδια ὅμως στιγμὴ ἀντίκρυσσε τὸν βασανιστὴ μου νὰ γίνεται γλωμός. **Ἐ**γινε ἄσπρος ὕστερα, περισσότερο καὶ ἀπὸ τὸν κάτασπρο τοῖχο τοῦ δωματίου. **Π**ροσπαθοῦσε νὰ σηκώσῃ τὰ χέρια του καὶ δὲν τὸ κατάρθωνε.

Ἄρχισε τότε νὰ κλαίῃ... **Ν**αί, νὰ κλαίῃ τρομαγμένα καὶ σὰν μικρὸ παιδί!... **Ἐ**πειτα ἦλθε κοντά μου, ἔσκυψε στὸ στήθος μου καί... φίλησε αὐτὸν ἐδῶ τὸν Σταυρό!... **Ὁ**μολογῶ, ὅτι δὲν πίστευα στὰ μάτια μου διὰ ὅσα ἔβλεπα.

Σὲ λίγο φώναξε καὶ τοῦ ἔφεραν ἓνα ποτήρι νερό. **Μ**ὲ αὐτὸ ἔπλυνε ὁ μόνος του, μὲ τὰ χέρια του, πὺ τὴν ὥρα ἐκινουῦντο, τὶς πληγές μου καὶ ἀφοῦ μὲ κάθισε σὲ μιὰ καρέκλα νὰ συνέλθω, ἔφυγε γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ ἀρκετοὺς συναδέλφους του, μπροστὰ στοὺς ὁποίους ἀφηγήθη τὰ ἐξῆς:

- Μόλις άνοιξε ο άνθρωπος αυτός τὸ στήθος του, ἔλαμψε στὰ μάτια μου σὰν άστραπή αὐτὸς ὁ μικρούτσικος Σταυρός. **Καὶ** ἡ λάμψις σχημάτισε ἕνα φλογερὸ “νάϊν” (ὄχι). **Τώρα** πὸν ἔχω συνέλθει, κύριοι, μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ὁ Θεὸς βρίσκεται κοντὰ στοὺς πιστοὺς.

Ἔπειτα ἀπετάνθη πρὸς ἐμὲ καὶ μοῦ εἶπε:

- **Θα** Σᾶς παρακαλοῦσα νὰ μοῦ προσφέρετε αὐτὸν τὸ Σταυρὸ, γιὰ νὰ μὲ προφυλάσσει ἀπὸ τὴν ἄδικη κρίσι. **Ὁχι** ἀπὸ τὸν θάνατο, διότι δὲν τὸν φοβοῦμαι. **Ἀλλὰ** δὲν εἶμαι ἄξιος... **Δὲν** πιστεύω, ὅπως ἐσεῖς, εἰς τὸν Θεόν. **Διότι** ἐὰν ἐπίστευα...

Καὶ σταμάτησε ἀπότομα τὴν φράσι.

- **Ἔτσι**, ἀγαπητέ μου, ἐσώθην ἀπὸ βέβαιον θάνατον χάρις εἰς τὴν πίστιν μου, κατέληξεν ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Λυμπέρης Παπανδρέου».

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», αριθμ. 2413/2.9.2022, σελ. 3. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.